

NOTTEBOOM

ACTUEEL uitgave september 2020

In de kijker

Kledingverkoop Donelli's - Donderdag 10 september 2020

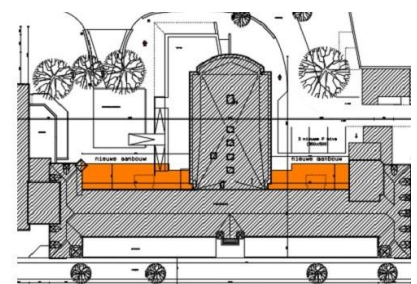

We organiseren een covidproof kledingverkoop in de Meander. Het zal dus geen modeshow zijn zoals we gewoon zijn. Maar per leefgroepbubbel krijgt iedereen de kans om kleren te bekijken en te kopen in het kraam van Donelli's. In de week van de verkoop gaat Team Wonen en

Leven aan alle bewoners bevragen wie er interesse heeft om deel te nemen.

Bouwen

Omwille van de **opstart bouwwerken** zal vanaf morgen de tuin niet meer bereikbaar zijn via de Café Biart. Het terras zelf is nog toankelijk voor de bewoners, de ruimte naast het terras wordt werfzone.

Als u op bezoek komt en u wil **naar de tuin** gaan, kan je de **aanwijzingen volgen** die via de gelijkvloerse gang naar de achterste lift gaan en vandaar via verdieping 0 **naar de tuin**.

Leven en samen - leven in steeds veranderende coronatijden / 28/08/20

Samen kunnen zijn met mensen en vooral met familie en vrienden is iets waar we allemaal naar uitkijken nu de verstrengde maatregelen al een hele tijd terug de “regel” geworden zijn.

Vorige week kregen wij bericht van de overheid dat een aantal versoepelingen mogelijk zijn ... op weg terug naar het “normale”.

Wij hebben die versoepelingen verwerkt in diverse aspecten van Wonen en Leven in Nottebohm. En wij starten ermee vanaf volgende week (de week van 1 september).

Deze versoepeling blijven gekoppeld aan veiligheidsvoorwaarden, de praktische uitwerking hiervan overlopen wij even:

Bezoekregeling

- Per week kan er een andere bezoeker komen (evt. met partner). Kinderen tot 12j. kunnen steeds met een volwassene meekomen.
Een week loopt van maandag tot zondag. LET WEL steeds dezelfde bezoeker per week, wisselen binnen eenzelfde week kan niet.
Bezoek kan op maandag-woensdag-vrijdag en zaterdag om 13u30, 14u30, 15u30 en 16u30. Eén bezoekmoment duurt 45 minuten en je kan max. 2 bezoekmomenten aaneensluitend reserveren.
- Bezoekers moeten zich telefonisch inschrijven via 03/259.18.00 (ook voor de reeds ingeboekte afspraken, terug bellen om afspraak te bevestigen aub.)
- Bezoek gaat door in de Meander of de tuin. In huis draagt iedereen een mondmasker. In de tuin hoeft dat niet. Overal wordt 1,5 meter afstand bewaard en correcte handhygiëne toegepast.

Cafetariabezoek voor bewoners

- Café Biart is terug elke dag open voor bewoners van het WZC en de serviceflats. Bewoners zitten per leefgroep aan de tafel. Je kan nooit plaatsnemen aan de tafel van een andere leefgroep. De verschillende leefgroepen zitten 1,5 meter uit elkaar.
- Bewoners dragen een mondmasker om van en naar Café Biart te gaan, een aan tafel gezeten mag het masker uit.
- Het terras blijft altijd toegankelijk via Café Biart

- Café Biart is niet toegankelijk voor bezoek

Terug opstarten van de groepsactiviteiten

Maandagvoormiddag	Beweging 1AB
Dinsdagvoormiddag	Beweging Gelijkvloers
Dinsdagnamiddag	IJsje of culturele activiteit
Woensdagvoormiddag	Om de twee weken bloemschikken
Donderdagvoormiddag	Nieuwsgroepvoorbereiding
Donderdagnamiddag	Nieuwsgroep
Vrijdagvoormiddag	Eucharistie

Van en naar de activiteit dragen we een mondkapje. Tijdens de activiteit zitten we samen in de leefgroepen. Tussen de leefgroepen een afstand van 1,5 meter.

1,5 meter afstand = als 2 volwassenen hun armen uitstrekken en elkaar net niet aanraken.

Hieronder enkele bewoners/familie die demonstreren.

Bewonersnieuws

We verwelkomen :

Mevr. Schroeyers Vera K127

We vieren de verjaardag van:

05/09 Mevr. Josephine Weyckmans

09/09 Mevr. Astrid Schiettekatte

13/09 Mevr. Leonie De Cleyn

13/09 Dhr. Marcel Palmaers

19/09 Mevr. Margaretha De Cuyper

17/09 Mevr. Madeleine Verbruggen

18/09 Mevr. Caroline Van Kerckhoven

22/09 Mevr. Maria Gorrens

29/09 Mevr. Christiana De Preter

We namen afscheid van :

Mevrouw Flerackers José is hier overleden op zaterdag 15 augustus. Mevrouw is 99 jaar geworden en woonde vanaf 20 juli 2016 in de leefgroep op het gelijkvloers. Onze gedachten zijn bij de familie, vrienden en kennissen van José.

En dan is alles leeg
Verwachtingen verloren
De drukte in ons huis lost op
De stilte is te horen

Compleet op elkaar aangewezen
Met ieder onze eigen pijn
Daar zal de liefde die we samen delen
Onze heling en verbinding zijn

Dichterbij d'Liefste

Gedichtenhoek

Neem me mee

Ergens onderweg

Uitgekiend

Goed voorbereid

Het authentieke plan A

Vouw me asymmetrisch op

Om me nadien spiegelbaar te ontkreuken

Op jouw warm-intense glimlach

Wanneer je klaar bent voor ontmoeting

Steek me in je broekzak

Zet me op

Als een wegwerpknuffel

Die je lippen innig verhullen

Als die social distance te dichtbij komt

Lock me met jouw sprekende ogen

van je gemonddmaskerd hoofd, Down the road.

Liefde wappert in jouw aanblik.

Hijs de vlag.

- *Elien Saey-Van Peteghem* -

Hittegolf

Huffen puffen

Zweten , helpkreten

Ooh wat was het toch warm

Veel drinken , water met smaak

Op het terras veel vermaak

Waterijsjes en lekkernij

Nu komt de warmte toch wel heel dichtbij

Na een lange week , nu eindelijk koel

Veel wind nu en regen

In België is het ook nooit goed

- Yasmin Pieters -

SEPTEMBER

Hoer anders zijn de dagen nu
vol weemoed en herinnering
aan een zomer gevuld
met warmte en vrolijkheid.

Binnen het wachten
van verkleumde dagen
proeven we nog even de vruchten
van de voorbijgane zomer.

Melancholie hangt in de lucht.
Bij de eerste adem van de herfst
sluit de nacht de luiken van
dit zomers tafereel.

JOZEF VANDROMME

FR. LASURE

Zeemansverhalen door Sparks +

Zeemansverhalen

Zoals ik vorige keer schreef, was de laatste haven, die we met de “prins Willem IV” aandeden, Chicago, we lagen daar aan de Navy Pier, dat was een hele lange pier bijna 1 kilometer lang en daarop was een groot gebouw, hoofdzakelijk gebruikt voor de studenten van de Universiteit van Illinois en er waren restaurants, winkels en zelfs een theater met 2500 zitplaatsen.

Navy Pier Chicago

Toevallig toen we daar lagen zou Frank Sinatra er optreden, maar helaas was het uitverkocht.

's Avonds gingen we naar de “Peanut Bar” aan de West Lakestreet, dat was een hele mooie bar met dansgelegenheid en de dansvloer werd glad gehouden met lege pinda doppen, vandaar de bijnaam.

De bar bestaat nog steeds, wat ik laatst hoorde van een Amerikaans echtpaar uit Chicago, die ik ontmoette in het bekende jenever café “de Vagant” hoek Pelgrimstraat en Reyndersstraat hier in Antwerpen, die vrouw had zelfs gestudeerd aan de Universiteit van Illinois, zo zie maar weer, als je thuis blijft zitten ontmoet je niemand, die vrouw vertelde, dat ze er nu ook Belgisch bier verkopen, wat je kunt zien aan het bordje rechts boven, toen alleen maar Budweiser bier, waar ze altijd, tot mijn verbazing, zout in strooide.

Monks Pub bijnaam peanut bar

Dus die avond in de Peanut bar, was erg druk en gezellig en rond middernacht kwam opeens Frank Sinatra met Dean Martin en Sammy Davis binnen en ging achter de piano zitten, kreeg een fles Bourbon Whisky van de eigenaar en begon te zingen.

Je kan je voorstellen, dat het een prachtige late avond, of beter nacht werd en we hadden een “gratis” optreden van Frank Sinatra en Dean Martin.

Geluk zit soms in een klein hoekje.

- Sparks+ -

Geschiedenis van de wijk

Beste Lezer,

De bedoeling van deze rubriek is wat te vertellen over de geschiedenis van de buurt van het domein Hertoghe. Ideeën en aanvullingen en foto's zijn steeds welkom.

Toen wij in 1978 ons huis kochten op de Desguinlei nr 70 dachten we eerst dat we in Berchem gingen wonen. Een buurvrouw die hier al heel lang woonde gaf meer duidelijkheid. Hier woon je in de Berchemse parochie St-Willibrordus en administratief woon je in de Stad Antwerpen. Dus de geestelijke en de wereldlijke macht was opgesplitst. Later heb ik in de geschiedenis van Berchem van archivaris Floris Prims het antwoord gevonden. In 1912 was er een grondenruil tussen Berchem en Antwerpen. Een gedeelte van het nieuwe Nachtegalenpark werd Antwerpen en in de wijk Zurenborg werd de ganse omgeving van de Cogels-Osylei tot aan de Tramplaats Berchem. Tot 1912 waren er huizen op de Cogels-Osylei die met de voordeur in Berchem stonden en de slaapkamer in Antwerpen. Was misschien moeilijk als je een aangifte van een geboorte moest doen bij een thuisbevalling...

Om de ruil een beetje evenwichtig te houden in waarde werd de grens van Berchem verschoven naar de Oostzijde van de Generaal Lemanstraat. Dus gans het driehoekig huizenblok van de Desguinlei, Karel Oomsstraat, Biartstraat,

Bronstraat en Doornelei en westzijde van de Generaal Lemanstraat werd verhuisd naar de Stad Antwerpen. Dit betekende nieuwe adreskaartjes. Hiermee mocht men niet te rap zijn. Voornoemde straten zijn rond WOI nog een aantal keren van straatnaam veranderd. Later hierover meer in een volgende rubriek. Kleine anekdote. De bouwaanvraag van onze woning (samen met 6 andere huizen) werd geweigerd door de Stad Antwerpen in 1912. De voorgevels moesten achteruitgeschoven worden en een voortuintje krijgen met smeedijzeren grille zoals op de nieuwe Jan Van Rijswijcklaan (1909) . Zo kan je aan de rooilijn zien welke huizen er nog onder Berchem gebouwd zijn. En welke na 1912.

Nu de naam is gevallen : Driehoekig huizenblok. Het is dan ook één van de oudste benamingen van deze buurt. Op de driehoek van de Karel Oomsstraat en de Generaal Lemanstraat stond de 16de- eeuwse afspanning of herberg Den Dryhoeck. (afgebroken in 1958-59)

Waar er een herberg te vinden is, moet er ook veel volk passeren. De Karel Oomsstraat was de baan naar Wilrijk en de Generaal Lemanstraat de Oude Baan naar Mechelen en Lier. Tot de 16de eeuw was dit één van de belangrijkste toegangswegen naar Antwerpen. Men spreekt zelfs van een Romeinse heirbaan die haar splitsing had op de huidige Oude God in Mortsel (Oude God betekent kruisbeeld). Voor de kerstening van onze streken (St-Willibrordus) stond hier een afgodsbeeld. Om boosdoeners af te schrikken werd op de toegangswegen de galg geplaatst. Voor Berchem was dit in de Generaal Lemanstraat ter hoogte van de Wittestraat. Op oude kaarten aangegeven als galgeberg. Voor

Antwerpen was dit het Galgeveld (huidig driehoekig Albertpark). Vanaf de 16de eeuw wordt de Grote Steenweg in Berchem belangrijker. Op de grens van de Vrijheid Antwerpen en de Heerlijkheid Berchem wordt “De Hand” geplaatst. Nog altijd aanwezig tegenover brouwerij De Koninck.

Met onze driehoek zijn we vis nog vlees in de geschiedenisboekjes. We horen niet bij de Lei (omgeving Markgravelei) en we horen niet bij Berchem (wijk Vijfhoek). Een kleine tegemoetkoming, we breiden onze rubriek territoriaal een beetje uit voor de bewoners van de Jan Van Rijswijcklaan, intra muros. Deze laan is in drie periodes aangelegd (later hierover meer), voornamelijk op hoveniersgronden en tuinen van lusthoven. Het oude Driehoekstraatje was een verbindingswegje tussen Den Driehoek en de Lange Lozannastraat of Oude Galgestraat. De benaming “DRIE HOEC” komt reeds voor in 1432.

Het Galgeveld was ook bekend onder de naam Papenmoer. Het was het brongebied van drie beekjes: deze die de scheiding vormde tussen Antwerpen en Berchem, de latere Boomgaardstraat; de Pridenbeke of Prijbeek die over de Leemstraat uitmondde in de eerst vermelde en de Potvliet vormde. De derde beek ging richting Loesane. Voor ons gebied was de beek belangrijk die van Hoog Middelheim kwam. Nog altijd aanwezig in het Nachtegalenpark ter hoogte van het dierenparkje. Via de Karel Oomsstraat liep ze naar de Markgravelei. Hier wordt ze de Leibeek genoemd om dan via het Hof ter Beke naar de Schelde te vloeien.

Wilt u al meer lezen over de boeiende geschiedenis van de Lei. Bestel dan het Leicahier 1 Belpaire in de Lei, Tussen Torenhof en domein Hertoghe, door Karl Scheerlinck. <https://leikwartier.be>

Alex Elaut
Stadsgids van Antwerpen
alex.elaut@proximus.be
Desguinlei 70
2018 Antwerpen
Tel 0478 311253

Augustus in beeld

Zomerfeest 2020

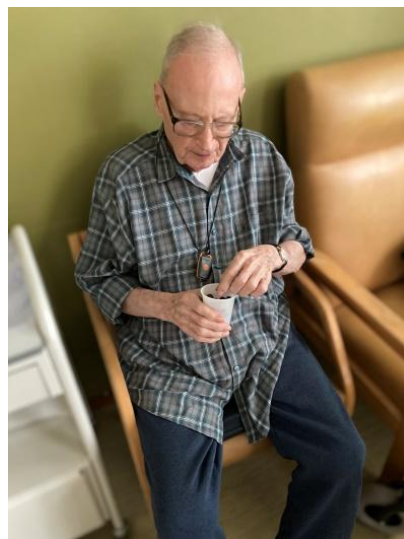

Moestuin Nottebohm

Deze week waren er verse druiven te plukken in de moestuin van Nottebohm, hierbij sommige sfeerbeelden van de lekkernij.

Activiteiten

De Riksja is terug !

Vanaf heden mogen bewoners terug met iemand van hun bubbel een ritje met de Riksja maken.

De vrijwilligers geven een dag door wanneer ze kunnen en dan gaat iemand van Wonen en Leven op zoek naar kandidaten.

Deze 2 bewoonsters hebben er alvast van genoten van de eerste rit sinds lange tijd.

Pensioen Inne

Na een loopbaan van 23 jaar in Nottebohm , hebben we afscheid genomen van medewerkster Inne van team Wonen en Leven. Ze gaat op een welverdiend pensioen en wensen haar heel veel geluk toe. We gaan je missen Inne !

Verdiend na zoveel jaren
Het werk door jou gedaan
Nu nog meer genieten
Met pensioen als nieuwe baan

Geniet
van je
Pensioen

“Mushu” door Elien Saey van Peteghem

- Deel 4 -

“Nummer 45 hé?”

“Wacht ik zal eens kijken op mijn gsm. Neenee, 54.”

“Ah dan is het de andere kant. 48, 50, 52, 54. Voila, hier zou het moeten zijn.”

“Ah ja, ik zie een bordje, Cattery La Rose, t’is hier.”

“Ik zal mij hier aan de kant parkeren.”

“Zouden we niet op den hof mogen staan? Misschien moet ge eens op de bel duwen, dan zal ze de poort wel opendoen.”

“Oké.” Zei toon. Hij reed naar de hoge brede lichthouten massieve poort, liet het autoraam naar beneden zakken en rekte zich uit om op de knop van de parlofoon te drukken. Er was een kiestoon te horen.

“Cattery La Rose, met Viviane.”

“Met Toon en Eva hier, we hadden om 10u30 een afspraak om een kitten te kiezen.”

“Rij maar door tot aan de voordeur, ik open de poort.”

Toon deed zijn raam terug dicht en toen de poort helemaal open was, gaf hij rustig gas. “Amai, dat is hier groot. Die Viviane zit er precies warmpjes in.”

“Die katten zullen goed opbrengen.” Lachtte Eva terwijl ze de oprit opreden. “Ze woont wel schoon.” Zei ze terwijl ze het huis aandachtig observeerde. De antracieten metalen kozijnen van de ramen en deuren waren gebouwd in fabrieksstijl. Het zag er retro en oud uit, maar Eva wist dat deze stijl voor haar en Toon niet te betalen was. Bovendien zag ze dat er met kwaliteitsvolle materialen was gewerkt. Dat was heel wat anders dan de afgebladderde houten veranda bij hun thuis. Ze bedacht zich dat ze eigenlijk dringend eens werk van die veranda zouden moeten maken. Maar ze spaarden liever voor een raskat, dan dat ze investeerden in hun huis. Het huis weerspiegelde de indruk die Eva over Viviane had volledig. Ze had haar enkel nog maar aan de telefoon gehoord voor hun afspraak en toen ze klonk ze al zeer gedistingeerd.

“Amai, het is echt wel tot in de puntjes afwerkt. Die dieprode gevelsteen vind ik wel knap. Zo’n typische industrial look. Da’s mijne meug wel” Zei toon terwijl ze uit hun zilvergrijze Renault Clio stapten die hij vlak bij de voordeur had geparkeerd. Hij deed nog vlug zijn suède kaki bomberjack uit omdat hij het warm had en gooide die nonchalant op zijn bestuurdersstoel. Het weer was warmer dan op een gemiddelde dag in april. Met zijn effen witte T-shirt, een donkerblauwe lange jeansbroek, zijn zwarte afgetrapt slip-ons van Vans en kortgeknipte donkerbruine haren zag hij er uit als een typische “the boy next door”.

“Zou zij kinderen hebben? Hun huis is er alleszins groot genoeg voor.” Zei Eva terwijl ze naar de voordeur stapten. Ze trok nog even haar lange lichtkoralen bloemenjurk goed en wreef nog eens door haar donkerblond gegolfd haar zodat het in de plooi viel.

“Ze heeft alleszins genoeg plaats om een gezin van tien op te voeden.” Zei toon en hij drukte op de deurbel omdat Viviane er nog niet was. Ze hoorden meteen één of ander klassiek muziekje door de hal van het huis galmen.

“Als het bij ons ooit lukt, dan verhuizen we ook naar zo’n huis.”

Toon voelde zich ongemakkelijk door haar opmerking. Hij dacht er even niet aan dat ze heel graag kinderen wilden, maar dat het niet ging zoals ze voor ogen hadden. Maar voor hij iets kon zeggen zwaaide Viviane de deur open.

“Dag Toon en Eva, welkom in Cattery La Rose. Hebben jullie het goed gevonden?” zei Viviane hartelijk. Ze had haar lange lichtblonde haren verzorgd opgestoken met een zilverkleurige speld die met lichtblauwe Swarovski’s bezaaid was. Ze had een kobaltblauwe vlinderjurk met lange mouwen die tot aan haar knieën reikte. Eva en Toon zagen dat ze op leeftijd was, maar dat ze er net als hun ook zeer fit uitzag. Haar gezicht glom door de verzorgingsproducten, dat gaf hen de indruk dat ze zichzelf goed verzorgde.

“Ja geen problemen gehad, op anderhalf uur stonden we hier. Op een zondag is het altijd wel rustig.” Zei Toon

“Jullie komen van Brugge zeker? Dan is Brasschaat wel een eindje voor jullie.”

“We hadden heel goede recensies over jouw cattery gelezen, dus de afstand hadden we er voor over.” Lachtte Eva.

“Da’s altijd fijn om te horen, ik doe mijn best..”

“Doet u dit als hobby?” Vroeg Toon.

“Eigenlijk wel, het is een beetje een uit de hand gelopen hobby. Ik ben zo’n 15 jaar geleden begonnen met drie Silkerk Rexs. Ondertussen trippelen hier meer dan 30 kattinnen en kittens rond. Ik ben er meer dan fulltime met bezig.”

“Amai, dat kan mij ik me voorstellen. 30, wow. Ik denk dat één kat ons al genoeg werk gaat bezorgen. Kweekt u alleen maar Silkerk Rex?” vroeg Eva.

“Ja, ik heb mij helemaal gespecialiseerd in dit ras. Ik wil kwaliteit bieden en dat kan je niet als je een allegaartje aan Rassen opkweekt. “

“Ah dat komt goed uit, want we hebben helemaal geen ervaring met katten en al zeker niet met Silkerk Rex.’ Zei Toon.

“Dat komt helemaal goed, ik zal jullie sowieso wel wat tips geven. Maar genoeg gebabbeld, ik zal jullie katten laten zien. Jullie hadden interesse in dat sneeuwwitte katertje met straight lang haar hé?”

“Inderdaad, ik kan niet wachten om hem te zien.” Zei Eva opgetogen.

Toon en Eva volgden Viviane door de imposante inkomhal en gingen de gietijzeren wenteltrap op waarna ze door een lange brede gang met een aantal gesloten kamerdeuren wandelden. De industriële stijl van buiten was binnen volledig doorgetrokken. De vloer was van gepolijst beton, de muren waren vlekkeloos spierwit, door de lange lichtkoepel in de gang kwam er heel wat natuurlijk licht binnen en door de hoge plafonds gaf de gang een ruime indruk. Het nogal monotone grijswitte interieur oogde wel wat saai voor Toon. Maar voor de rest vond het een prachtig huis. Viviane zwaaide de laatste deur open. Een nestje van drie kittens lag samen met hun moeder in een grote gesloten bench in de kamer. Viviane had dit speciaal gedaan omdat Mushu hem de laatste tijd nogal wild gedragen had. Nu was ze er toch zeker van dat Eva en Toon zou kunnen zien. Maar dat was buiten Mushu gerekend. Hij was nergens te bespeuren.

“Ik zie hem niet. Hij moet hier nochtans inzitten. Ik heb hem daarjuist met zijn broertje Miro, zusje Zoë en mama Annabel naar hier gebracht. Secondje, ik doe even de bench open.” Zei Viviane. Nog voor haar woorden goed en wel koud waren probeerde Mushu uit de bench te spurten. Ze kon hem nog net bij zijn

staart nemen en hem oppakken. “T’is een karaktertje, een echte Houdini. Daar ga je nog plezier met beleven.”

“Oh ma zie, zo schattig, precies een kleine sneeuwbal.” Zei Eva.

“Wil je hem eens pakken?” vroeg Viviane.

“Graag” zei Eva toen ze Mushu gretig overnam. Ze nam de kleine pluizenbol voorzichtig vast, hij paste als gegoten in haar twee handpalmen. Mushu probeerde hem eerste los te wurmen. Maar Eva hield hem stevig maar ook liefdevol vast. Na een paar minuten gaf Mushu helemaal geen verweer meer. Ze legde hem op haar borst en streelde rustig met haar vingertoppen door zijn lange haren. Het vertederde Toon om haar zo te zien. ‘Wat is ze zorgzaam, ze zou vast een goede moeder zijn.’ Bedacht hij zich. Die gedachte verwarmde zijn hart binnen de seconde, maar maakte hem ook intens triest. Hij dacht aan al die jaren dat ze hun vurige wens op een natuurlijke manier poogden waar te maken. Terwijl bij hun vrienden het ene achter het andere koppel een kind verwachtten, bleven zij maar proberen. Elk geboortekaartje, elke pasgeborene en elke babyborrel wakkerde hun verlangen aan. Maar na jaren het natuurlijk te proberen en hun geduld op de proef te stellen, beseften zowel Toon als Eva dat het zo niet zou lukken. Die spanning maakte dat hij haar ook minder aantrekkelijk vond, seks werd een opgave. Het was niet meer onbezonnen en ongedwongen voor hem. Het niet kunnen krijgen van een kind deed hem ook twijfelen aan zichzelf. Dikwijls zat hij op sombere winteravonden alleen in de zetel bij hun open haard, zichzelf troostend met een glas wijn. En telkens spookte het door zijn hoofd: ‘Ligt het aan mij?’ Dat zinnetje draaide als een grijsgedraaide mantra door zijn hoofd. Soms fluisterde hij het zachtjes mompelend: “Ligt het aan mij?” Waarna hij een stevig slok van zijn Merlot nam. De twijfels en het verlangen zorgde voor veel sribbelingen. Na een tijd ging er geen avond voorbij of Eva en Toon voerden weer felle discussies over zaken die eigenlijk niet van belang waren en waarvan ze een dag later niet meer wisten waarom ze die discussie in hemelsnaam hadden gevoerd. Dit patroon hielden ze wekenlang vol, tot Eva op een avond met haar koffers aan de voordeur van hun huis stond. “Ik kan dit niet meer, ik hou dit niet meer vol.” Zei ze met tranen in de ogen.

“Eva... Ga toch niet weg” jammerde hij.

“Ik kan dit echt niet meer Toon, het is op. Het gaat niet meer”

“Ga je ons zomaar opgeven? Na al die jaren. Komaan Eva, je bent geen opgever.”

“Mijn geduld is op, ik kan het niet meer, ik hou het niet meer vol. Ik twijfel. Ik twijfel over jou, over ons, over het wel een goed idee is om kinderen te willen. Misschien is gewoon niet voorbestemd. Misschien gaan we gewoon geen goede ouders zijn en het niet kunnen krijgen van een kind behoedt ons misschien van een grote stommitheit”.

“Hoe kan je zoiets zeggen? We zouden fantastische ouders zijn.”

“Ik weet niet of ik je nog graag zie.”

“Waarom zeg je zoiets? Waarom in hemelsnaam. Eva alsjeblief, zeg geen dingen waar je later spijt van krijgt.”

Het gesprek leek nog eindeloos door te gaan als een symfonie vol met huilbuien en bitsige verwijten. Hoe destructief het ook was, het had ook iets harmonisch in zich vond Toon. Want uiteindelijk draaide elke discussie weer het zelfde uit. Ze zouden beiden een potje huilen en uiteindelijk ontaardde dit in goedmaakseks, waardoor alle spanningen op slag vergeten werden.

“Woeps, ik heb hem.” Zei Eva die tijdens Toon zijn dagdroom Mushu uit haar handen had laten glippen. Daar had Viviane al voor gevreesd, daarom had ze de kamer op voorhand hermetisch afgesloten. Gelukkig had Eva hem weer snel te pakken. “Oh, ik ben er helemaal weg van. Toon jij ook?”

Die vraag bracht Toon terug tot de realiteit. Ze gingen vandaag een kat kopen, een raskat. Ze hadden er veel geld voor over, ze hadden er maanden voor gespaard. Ze hoopten dat die kat hun leegte zou kunnen opvullen en hun honger naar het ouderschap zou kunnen stillen.

“Wat zeg je?”

“Dat ik er helemaal weg van ben. Zouden we voor hem gaan?”

“Jaja, zeker, zeker. Helemaal goed.” Antwoordde hij afwezig en gespeeld opgewekt.

“Prima, prima. Uitstekende keuze.” Zei Viviane. “Je gaat er geen spijt van hebben. Het is een prima ras en ze zijn goed met kinderen. Hebben jullie kinderen?”

“Euh nee.” Bracht Toon er haperend uit. En hij probeerde niet weer in zijn gedachtengang te verdwalen zoals daarnet. Een ongemakkelijke stilte viel, waarop Viviane meteen professioneel zakelijk inpikte.

“Als jullie willen, dan stellen we al even het contractje op en kunnen jullie het voorschot van driehonderd euro betalen. Hadden jullie al een naam in gedachten?”

“Ja hé, schat. Glunderde Eva en ze gooide een steelse blik naar hem. “We willen hem graag Alex noemen.”

“Prima, dan mogen jullie mij even volgen naar mijn kantoor.” Viviane stopte Mushu terug in de bench bij Annabel, Miro en Zoë en deed deze op slot. Ze wandelde de kamer uit met Eva en Toon achter zich die haar op de voet volgden. Ze sloot de deur en ging de lange gang door, de wenteltrap af en ging de living binnen. Daar zaten de rest van de nestjes en katten.

“Wow, jij hebt veel katten.” Zei Eva.

“Dat kan je wel zeggen.”

“Amai, mogen die allemaal vrij in jouw living lopen, kweek je ze niet in aparte ruimtes op?”

“Nee, da’s iets voor een kwekerij. Het is de gewoonte in een cattery dat katten huiselijk worden opgroeien. Ik train ze echt om een huiskat te worden.”

“Amai, knap.” Antwoorde Toon. Het krioelde van katten rond zijn voeten. Ook Eva kon bijna geen stap voorwaarts zetten doordat er veel kittens kwamen flemen. Ineens viel haar oog op een donkere mankende kat. Hij miste zijn linker voorpootje, maar dartelde ook rondom Eva. Ze vond hem heel schattig ondanks hij er wat kreupel uitzag en buikte hem te strelen.

“Oh wat een schatje. Wat is er gebeurt met zijn pootje?” vroeg ze.

“Het is aangeboren” zei Viviane.

“Zo’n zonde, is hij ook te koop?”

“Ja, maar niemand wil hem.”

“Zo zielig, hij zou eigenlijk een warme thuis moeten kunnen hebben”. Zei Eva terwijl ze Toon veelbelovend aankeek.

“Eigenlijk wel.” Zei Viviane terwijl ze deur van haar bureau opende. “Kom binnen, zet je.” Zei ze terwijl ze naar de donkerbruine lederen bureaustoelen op chromen pootjes wees. “Ik zal het contactje van Alex opmaken.”

In de buurt

Op dit moment is het nog niet mogelijk terug activiteiten open te stellen voor de buurt. Ook kunnen we nog niet deelnemen aan de activiteiten die in de buurt georganiseerd worden. Vorige week was er de speelstraat.

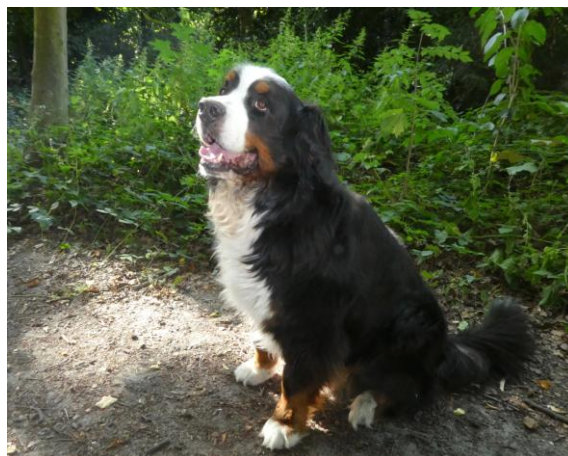
Zodra dit weer kan zullen we hierover zeker berichten.

Wil je graag het maandblad, de Hertoghe Actueel ontvangen? Laat dit dan weten aan Inge of schrijf je zelf in via <http://eepurl.com/gXFvQH>

Of scan de QR code

Vorige maand vatten enkele leden van het kernteam post in het Hertoghe park om er hondjes te spotten. Dat leverde heel wat mooie foto's op.

Activiteitenkalender

dag	datum	uur	activiteit
Maandag	31 augustus	10u30	Beweging 1AB
Dinsdag	1 september	10u30 14u00	Beweging GLV ijsjes uitdelen Bart op alle afdelingen
Donderdag	3 september	10u30 15u00	Nieuwsgroepvoorbereiding Nieuwsgroep in de Meander
Vrijdag	4 september	10u45	Eucharistie in De Meander
Dinsdag	8 september	14u30	Concert – Bistro Brassens
Woensdag	9 september	10u30 14u30	Bloemschikken 1AB Bloemen uitdelen op alle afdelingen
Donderdag	10 september	14u30	Modeshow Donelli's in De Meander
Vrijdag	11 september	10u45	Eucharistie in De Meander
Maandag	14 september	10u30	Beweging 1AB
Dinsdag	15 september	10u30 14u00	Beweging GLV ijsjes uitdelen Bart op alle afdelingen
Donderdag	17 september	10u30 15u00	Nieuwsgroepvoorbereiding Nieuwsgroep De Meander
Vrijdag	18 september	10u45	Eucharistie in De Meander
Maandag	21 september	10u30	Beweging 1AB
Dinsdag	22 september	10u30	Beweging GLV
Vrijdag	25 september	10u45	Eucharistie in de Meander
Maandag	28 september	10u30	Beweging 1AB
Dinsdag	29 september	10u30 14u00	Beweging GLV Ijsjes uitdelen Bart op alle afdelingen

De planning kan nog wijzigen. Raadpleeg daarom ook de wekkalenders die in de leefgroep omhoog hangen. Voor de bewoners van de Foyer is er een ander activiteitenprogramma, dat u op de afdeling kan raadplegen.

bescherming tegen de zon

insmeren
afkoelen
zonnenscherm
zomer
drinken

schaduw
hoed
zonnebaden
zonnemelk
zonnebril

pet
hemd
zon
parasol
zonnefactor

Data om reeds in je agenda te zetten

Donderdag 29 oktober – Schoenen Vago komt voor bewoners per leefgroep.

*Uw artikel in de Nottebohm Actueel?
Dat kan! Stuur het naar animatie@nottebohm.be*